

РАДОМИР БАТУРАН, рођен 1948. у Бабићима код Плужина, Црна Гора. Дипломирао је књижевност на Сарајевском универзитету. На Београдском универзитету магистрирао на романима Борислава Пекића, а докторирао на књижевном делу Растка Петровића. Пише поезију, прозу, студије, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Нити наде*, 1987; *Истине*, 2015; *Дамарице*, 2014. Књига приповедака: *Пићомуца*, 1987. Романи: *Кусиос Мезезија*, 2015; *Кукаси на Србијом*, 2018. Књиге есеја и студија: *Романи Борислава Пекића*, 1989; *Ошкровења Расика Пејровића (Књижевно дело Расика Пејровића)*, 1993; *Казивања у Србици*, 2005. Приредио више књига.

АНДРЕА БЕАТА БИЦОК, рођена 1987. у Кикинди. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје, огледе и књижевну критику. Књига песама: *Насељавање њазнине*, 2014. Књига есеја и огледа: *Авангардна њоезија Расика Пејровића*, 2021.

ПРЕДРАГ БЈЕЛОШЕВИЋ, рођен 1953. у Бањалуци, БиХ. Пише поезију и драме и преводи с руског. Књиге прича: *Приче из Брклбрлка*, 2009; *У шейњи без лаве*, 2010. Књиге песама: *Горка слад*, 1977; *Лице са зашљка*, 1979; *Il linguaggio del silenzio* (избор на италијанском), 1983; *Решетка и сан*, 1985; *Из међупросјора*, 1989; *Рз Брзојрз и чачкалица Софија* (за децу), 1990; *Говор, њишина*, 1995; *Водена кошуља* (изабране песме), 1996; *Тужни њринц* (лирска бајка за децу), 2000; *У сѡраху од свјећлосѡи*, 2001; *Сјенка и свод*, 2005; *Тачка на излеѡу* (за децу), 2009; *Под крошњом ѡрошної дрвеѡа / Под крунаѡа на ѡнилоѡо дрво* (двојезични избор), 2011; *Кардиограм бјекѡива*, 2013; *Снивачима, из несна*, 2017; *Коврѡава ѡачка* (изабране пјесме за дјецу), 2018; *Заједно, са зиговима*, 2020; *Нада, ѡуѡоказ* (избор), 2023. Добитник је више књижевних и позоришних награда. Приредио неколико књига и зборника.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни

уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Уибеник свакодневице*, 2021.

НАТАША БУНДАЛО МИКИЋ, рођена 1983. у Новом Саду. Књижевница и библиотекарка. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику, бави се приређивањем и лектуром. Књиге песама: *Гиневрин шайај*, 2015; *Крајњи есџеро са јосјодином*, 2018; *Трећи круј снова*, 2019; *Годови блискосји*, 2022; *Ојкључано*, изабране и нове песме, 2024. Роман: *Лаковане беле цијеле*, 2016.

ЏОРџ ВАЛАС (GEORGE WALLACE), рођен 1949. у Хемпстеду, Њујорк, САД. Амерички писац, песник и промотер поезије који живи у родном месту Волта Витмана у Њујорку. Ванредни је професор енглеског језика на Универзитету Пејс на Менхетну и први песник лауреат округа Сафолк, Лонг Ајленд, Њујорк. Аутор је 41 књиге (до 40 страница). Уређује сцену песничког наступа у Њујорку. Уређује недељну колумну поезије за новине *Лонг Ајландер (Long Islander)*, које је основао Волт Витман 1838. године. Учествовао на великим фестивалима у САД, Великој Британији, Европи и Јужној Америци. Добио је бројне међународне почасте и награде: Орфеј (Бугарска), Александар, Унеско – Пиреј, Аристотел (Грчка), Награда Центра за проучавање Западног архива (Италија), Нази Наман (Либан), Песник године (Кина) и др. (Д. Т.)

АЛЕКСАНДАР ГАЈИЋ, рођен 1973. у Новом Саду. Политички је аналитичар, бави се друштвеном теоријом, међународним односима, политичком филозофијом, филозофијом историје и студијама културе, пише огледе, студије, приказе и романе. Објављене књиге: *Нова велика иџра*, 2009; *Корјоративна носјалџија*, 2011; *Духовне основе кризе*, 2011; *Ојледало владара – Консјанџин Михаиловић и Макијавели*, 2014; *Хероји и антихероји у јојуларној кулџури*, 2015; *У врџлоу џранзиџије – Србија у савременом свејџу (2005–2015)*, 2015; *Нови феудализам – џлобалне џрансформације у XXI веку*, 2016; *Звук и заједница – рок музика и судбина Зајада*, 2017; *Америка и Рим – имџеријалне џаралеле*, 2019; *Креманска сџража*, роман, 2021; „Демократиџије не рајџују?“ и друџи ојледи, 2021; *Крсџи и круџи*, 2022; *Балкански џеојолиџички чвор*, 2023.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друџо лице*, 1998; *Ојџиџи*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видџику сџиња*, 1978; *Слајање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – ојледи о роману*, 1995; „Певач“ *Бошџка Пејровића*, 1998; *Ојледи о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни јосао*, 2002;

Профили и ситуације, 2004; *Размена дарова – ољеди и зајиси о савременом српском јесништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разљеднице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Ољеди о Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – ољеди и дневнички зајиси*, 2014; *Осмајрачница – књижевне и ошћење теме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Погсећања и наговори*, 2022; *Сјо дана*, 2024. Приредио више књига српских писаца.

МИЛУТИН ДАНОЈЛИЋ (alias Милутин Лујо Данојлић, Лујо Зимски и Лујо Данојлић), рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Завршио је Филолошки факултет у Београду, групу за српскохрватски језик и југословенске књижевности. Радио је као професор у основним и средњим школама Србије и Републике Српске и као директор школа. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреји*, 1972; *Ђуђија преко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни јси*, 1988; *Два сонетина венца*, 1993; *Пламчак на свећи* 1996; *Три поеме*, 1999; *Бледе брезе*, старе и нове песме, 1999; *Од беле јене*, 2003; *Да за Ану*, 2007; *Са шљунка прејисано*, 2009; *Замрле искре*, 2011; *Пољед уназад*, 2022. Књиге прича: *Ковчеј по мери*, 1983; *Ојасно јутовање*, 2000. Роман: *Самоуки љубавници из Коларчеве улице*, 2003. Објавио је око две стотине књижевних приказа и есеја о савременој српској поезији и прози. Приредио је више антологија српске народне књижевности и уметничке поезије и прозе. Живи и ради у Београду.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024.

СЛАЂАНА ИЛИЋ, рођена 1974. у Краљеву. Пише прозу, књижевну критику, студије и монографије. Одбранила је докторску дисертацију „Политички дискурс у приповеткама Радована Белог Марковића” на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, а докторску дисертацију „Типови фантастике у прози Радована Белог Марковића” одбранила је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Била је стални критичар Радио-Београда 2 (2020–2021), а од лета 2020. је и стални књижевни критичар *Вечерњих новосји*. Књига књижевних критика: *Нешто се ипак догодило: ољеди о савременој српској прози сезоне 2000–2004*, 2005. Збирка прича: *Женски – у сјо шехника*, 2014. Научне монографије: *Државна живошћина: јолишћина и људи у причама Радована Белог Марковића*, 2018; *Зло у књижевности и култури: колонијални ум српске јранзиције*, 2021; *Анђели и страшила: шћигови фаншасћике у прози Радована Белог Марковића*, 2021. Приредила више књига.

ПРЕДРАГ ЈАКШИЋ, рођен 1972. у Старој Пазови. Дипломирао је на Правном факултету у Београду, те на Катедри за драматургију на Факултету драмских уметности Универзитета у Београду, где је и докторирао на научним докторским студијама теорије драмских уметности, медија и културе. Пише драме, поезију, студије, есеје. Објавио је већи број научних радова у домаћим и иностраним часописима и зборницима. Аутор је шест збирки поезије и неколико књига драма. Књиге из теорије драмских уметности, медија и културе: *Феномен њалачке ситуације / драматуршка студија феномена њалачке ситуације на филму*, 2014; *Кријиворијалисти: стравитељи медијске обмане*, 2019; *Опкључавање филма*, 2020; *Маске „Хадерсфилда“*, 2023; *Моћив самоубиства у драмском стваралаштву Биљане Србљановић*, 2023. Редитељ је и сценариста играног филма *Повраћак*, 2017. Члан је Удружења књижевника Србије.

МИРОСЛАВ МАКСИМОВИЋ, рођен 1946. у Његошеву код Бачке Тополе. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Сјавач јод ујијачем*, 1971, 1997; *Мењачи*, 1972; *Песме*, 1978; *Сећања једној службеника*, 1983; *Сонети о животињним радостима и њешкоћама*, 1986; *55 сонета о животињним радостима и њешкоћама*, 1991; *Животињски свети*, 1992; *Небо*, 1996; *Изабране њесме*, 2000; *Београдске њесме*, 2002; *Скамењени*, 2005; *77 сонета о животињним радостима и њешкоћама*, 2008; *Шпаци кице о слободи* (избор), 2009; *Црпање стварности*, 2012; *Скривени њосоа*, 2014; *Бол*, 2016; *Вољење Србије*, 2018; *Вукова азбука њо Душану Радовићу* (илустратор Милица Допућа), 2022. Књиге есеја: *Поред*, 1995; *О књијама и животињу*, 2001; *Поезија, њржистије, држава* (коаутор Б. Мијатовић), 2009; *Велики њростор слободе – есеји, записи, разговори*, 2017; *Јасле, окно*, 2017; *Лој, новац, реч*, 2023. Приредио више књига.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радила је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Добитница је Награде „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејевог златног пера за 2018. годину. Објављене студије: *Лейшимаџија за сигнализам: њулсирање сигнализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуша српске књижевности: ренесансности и барокности српске књижевности*, 2018; *Ка осмеху Европе: Савремено српско, њољско и чешко њесништво у комјарашивном кључу*, 2023. Књиге песама: *Без глаке на срицу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

РАДИВОЈЕ МИКИЋ, рођен 1950. у Горњем Драговљу код Ниша. Пише студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Прољећа Ивана Галеба Владана Деснице*, 1985; *Посиујак карневалације – увод*

у *йоейику Ранка Маринковића*, 1988; *Песма и мий о свеиу*, 1989; *Језик йоезије*, 1990; *Песма – тексй и конйексй*, 1996; *Ойис йриче – оледи о умейносйи йрийоведања*, 1998; *Песнички йосйујак*, 2000; *Орфејев двојник – о йоезији и йоейици Бранка Миљковића*, 2002, 2020; *Прича и значење – оледи о умейносйи йрийоведања*, 2005; *Песничка йосла*, 2008; *Песник йамних сйвари – о йоезији Новице Тадића*, 2010; *Прича и мий о свеиу – оледи о йрози Радована Белої Марковића*, 2013; *Песма и значење*, 2013; *Из неизречја у реч*, 2016; *Тексй иза йексйа*, 2020; *Роман йрошйв романа*, 2020; *Оледи из књижевне морфолойије*, 2024. Приредио више антологија, зборника и књига.

ЈОВАН ПОПОВ, рођен 1962. у Новом Саду. Историчар и теоретичар књижевности, редовни професор Филолошког факултета у Београду. Пише научне студије, огледе и књижевну критику, преводи с француског. Објављене књиге: *Ослобођени чийалац. Оледи о йеорији и йракси чийања*, 1993; *Класицисйичка йоейика романа*, 2001; *Чийања неизвесносйи. Оледи из комйарайисйичке*, 2006; *Двобој као књижевни мошйв. Темайолошка сйудија*, 2012; *Појмови, йериоди, йолемике – о неким недоумицама науке о књижевносйи*, 2020; *Мейакрийички (й)оледи*, 2021; *Горди и йонизни – йарадоксалисйи Фјодора Досйојевскої*, 2024. Један је од аутора *Прељедної речника комйарайисйичке йерминолойије у књижевносйи и кулйури*, 2011.

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Основну школу и гимназију завршио је у Бору. Дипломирао је и мастерирао на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно ангажован као демонстратор. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици.

БОГДАН РАКИЋ, рођен 1952. у Београду. Предавао енглеску и америчку књижевност на универзитетима у Сарајеву, Никшићу и Колецу Франклин у Индијани, САД. Јужнословенске књижевности предавао на Универзитету Индијана у Блумингтону и Универзитету Чикага. Био је главни уредник часописа *Serbian Studies* у САД. Бави се књижевном историјом, критиком и књижевним превођењем. На српски је превео романе Хенрија Џејмса, Габријела Окаре, Џозефа Конрада и приповетке неколико савремених америчких писаца, а на енглески романе Иве Андрића, Меше Селимовића, Борислава Пекића, Владимира Тасића, Владимира Пиштала, приповетке већег броја српских писаца, као и књигу сонета Мирослава Максимовића *Бол*.

МАРИЈА СЛОБОДА, рођена 1989. у Суботици. Запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за српску

књижевност са јужнословенским књижевностима. Области научног интересовања: српска књижевност 18. и 19. века, књижевна периодика и еволутивни токови српске лирике. Пише научне радове и критичке приказе, објављује у периодици.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

ДАНИЈЕЛА ТРАЈКОВИЋ, рођена 1980. у Врању. Основне и мастер студије енглеског језика и књижевности завршила на Филозофском факултету у Косовској Митровици. Пише песме, приче, књижевну критику и бави се превођењем. Објавила антологију савремене англофоне поезије *22 вајона* (предговор, избор и превод), 2018. и књигу песама *Док живиој сања*, 2023. Објављује у домаћој и иностраној периодици.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе текстова из књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бекство*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живиој*, 2013; *Мржња, пријатељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Поћед са единбуршке сцене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свећу*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни њринци*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две њице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исход коже*, 2003; *Киша мора њасић*, 2004; *Лиза Скотолан, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мејком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис култура, контракултура, усјон хиј конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ